

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 27C/49/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2113234847
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 06. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslava Maláriková
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2014:2113234847.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava sudkyňou JUDr. Miroslavou Malárikovou v právnej veci navrhovateľa: Orange Slovensko, a.s., so sídlom Bratislava, Metodova 8, IČO: 35 697 270, zastúpený: Bobák, Bollová a spol. s r.o., advokátska kancelária, Dr.V.Clementisa 10 Bratislava, IČO: 35 855 673, proti odporcovi: M. P., narodený XX.X.XXXX, G. XX, o zaplatenie sumy 265,63 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi sumu 206,65 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne z istiny od 17.8.2012 do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Vo zvyšku súd návrh zamieta.

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi náhradu iných trov konania vo výške 9,17 € a náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 41,43 €, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku splnomocnenkyňi navrhovateľa.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa svojim návrhom domáhal, aby súd zaviazal odporcu na zaplatenie sumy 265,63 € s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne z istiny od 17.8.2012 do zaplatenia a nahradiť trovy konania. V návrhu uviedol, že žalovaná suma predstavuje pohľadávku navrhovateľa nezaplatenú cenu poskytnutých služieb 210,63 € a náhradu škody 55,- €.

Odporca sa k návrhu nevyjadril.

Súd pojednával v neprítomnosti účastníkov. Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi zo spisu a zistil tento stav veci:

Účastníci uzatvorili tri Zmluvy o poskytovaní verejných služieb a to dňa 10.12.2004 č. M., dňa 23.12.2007 č. M. a dňa 23.4.2010 č. M., ktorých neoddeliteľnou súčasťou sú všeobecné zmluvné podmienky poskytovania služieb v systéme GSM (ďalej len VZP). Dodatkom k zmluve č. M. zo dňa 23.12.2007 uzatvorenej v ten istý deň sa zmluvné strany dohodli, že odporca odkúpil telekomunikačné zariadenie Huawei E1752 USB modem za 5,- €. Odporca sa zaviazal po dobu 24 mesiacov zotrvať v zmluvnom vzťahu s navrhovateľom. Odporca riadne a včas nezaplatil faktúry za obdobie od 4/2012 do 6/2012 v celkovej výške 210,63 € a to faktúru č. 5159381357 splatnú dňa 23.4.2012 na sumu 68,35 €, faktúru č.

5159379097 splatnú dňa 23.4.2012 na sumu 18,22 €, faktúru č. 5162833486 splatnú dňa 23.5.2012 na sumu 18,22 €, faktúru č. 5162834995 splatnú dňa 23.5.2012 na sumu 69,14 €, faktúru č. 5166297790 splatnú dňa 23.6.2012 na sumu 23,78 € z toho 3,98 € za odpojenie, faktúru č. 5166298548 splatnú dňa 23.6.2012 na sumu 8,94 € z toho 3,98 € za odpojenie, faktúru č. 5166305844 splatnú dňa 23.6.2012 na sumu 3,98 € za odpojenie.

Svojím konaním odporca porušil zmluvné povinnosti v zmysle Dodatku k Zmluve porušil svoj základný záväzok zotrvať po dobu viazanosti v zmluvnom vzťahu s navrhovateľom a platiť riadne a včas cenu za poskytované služby. Navrhovateľ si uplatnil náhradu škody vo výške rozdielu medzi hodnotou telekomunikačného zariadenia a to Huawei E1752 USB modem, ktorá bola 60,- € a zvýhodnenou cenou 5,- €, za ktorú ho odporca získal pri uzatvorení Dodatku k zmluve o pripojení, t.j. 55,- €. Dňa 2.8.2012 navrhovateľ zaslal pokus o pokonávku a vyzval odporcu na zaplatenie sumy 335,48 € do 16.8.2012 a to za fakturované služby 210,63 € a zmluvnú pokutu/náhrada škody vo výške 100,- € a poplatok za mimosúdne vymáhanie 24,85 €. Navrhovateľ si uplatnil úrok z omeškania vo výške 8,75% ročne počnúc dňom nasledujúcim po dátume splatnosti uvedenom v pokuse o pokonávku, t.j. od 17.8.2012 u celej istiny.

Podľa § 43 ods. 1 zákona č. 610/2003 Z. z. o elektronických telekomunikáciách, zmluvou o pripojení sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebný prístup k verejnej telefónnej sieti alebo k inej verejnej sieti a sprístupniť súvisiace služby. Súčasťou zmluvy sú všeobecné podmienky a tarifa.

Podľa § 43 ods. 2 Zákona o elektronických telekomunikáciách, podstatnými časťami zmluvy o pripojení sú dohodnutý druh verejnej služby, miesto jej poskytovania a cena za službu. Ak nie je v zmluve o pripojení určený čas poskytovania, platí, že sa služba bude poskytovať na neurčitý čas. Cenu za službu možno dojednať aj odkazom na tarifu.

Podľa § 23a ods. 1 zák. č. 634/1992 zb. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov, spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje.

Podľa § 23a ods. 2 zák. č. 634/1992 zb. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov, na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa osobitného predpisu, sa primerane použijú ustanovenia tohto predpisu.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2,4 Občianskeho zákonníka (účinný v čase uzatvárania zmlúv o pripojení a dodatkov k nim), ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka").

Podľa § 53 ods. 4 písm. a) Občianskeho zákonníka, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré má spotrebiteľ splniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 489 Občianskeho zákonníka, záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania, výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Z vykonaného dokazovania a zisteného skutkového stavu veci vyvodil súd ten právny záver, že návrh bol podaný dôvodne len sčasti. Účastníci konania platne uzavreli zmluvy, ktoré sú svojím charakterom zmluvou spotrebiteľskou a ako také nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré by spôsobovali značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa - tzv. neprijateľné podmienky. Súd má za to, že nárok na zaplatenie ceny poskytnutých telekomunikačných služieb je odôvodnený, je v súlade so zákonom, odporcovi boli poskytované telekomunikačné služby, za ktoré nezaplatil riadne dohodnutú cenu, čím sa dostal do omeškania od splatnosti jednotlivých faktúr, preto v tejto časti súd návrhu vyhovel a navrhovateľovi priznal i príslušný úrok z omeškania, ktorý bol uplatnený v súlade so zákonom a príslušným vykonávacím predpisom.

V rámci telekomunikačných služieb navrhovateľ požadoval zaplatenie troch poplatkov za odpojenie 3,98 €. Súdu však nebol v tomto konaní predložený jediný dôkaz o tom, že by takéto poplatky z uvedených dôvodov a v uvedených výškach boli medzi účastníkmi v zmluve výslovne dohodnuté (k tomu súd poukazuje na poučenie navrhovateľa v konaní podľa § 120 ods. 4 O.s.p.). Samotné odpojenie je nepochybne určitým nástrojom navrhovateľa ako dosiahnuť bez súdneho konania úhradu dlžných záväzkov odporcom, resp. zabrániť poskytovaniu mu ďalších služieb do úhrady záväzkov, ktoré sú už po splatnosti. Odpojenie je teda výlučne nástrojom určitej ochrany samotného navrhovateľa, nie službou v prospech odporcu. Z vyššie uvedených dôvodov súd zamietol návrh v tejto časti žalovanej istiny (t.j. v časti požadovaného poplatku za odpojenie) a vzhľadom na nepriznanie práva na ich zaplatenie nepriznal navrhovateľovi ani právo na úrok z omeškania požadovanej sumy, nakoľko pokiaľ nie je dané právo na zaplatenie samej istiny, nemožno priznať ani požadované príslušenstvo takej istiny.

Vo zvyšnej časti uplatnenej istiny sa navrhovateľ domáha zaplata nia náhrady škody vo výške 55,- €, ktorá predstavuje rozdiel ceny poskytnutého telekomunikačného zariadenia v sume 60,- € a akciovej ceny 5,- €. V zmysle dodatku k zmluve o pripojení však vyplýva, že účastníci sa dohodli na kúpnej cene 5,- €. Súd považoval požiadavku navrhovateľa na zaplata nenie náhrady škody za nedôvodnú a v tejto časti návrh zamietol z dôvodov uvedených nižšie.

Podľa ustanovenia § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Zo skutkového vymedzenia nároku navrhovateľa na náhradu škody vyplýva, že sa tejto škody domáha z dôvodu porušenia povinnosti odporcu zotrvať v zmluvnom vzťahu s ním po dobu minimálne 24 mesiacov. Takto skutkovo vymedzený nárok na náhradu škody je potrebné právne posudzovať podľa § 420 ods.1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého predpokladom vzniku tzv. všeobecnej občianskoprávnej zodpovednosti podľa § 420 OZ je protiprávny úkon, spôsobenie škody, príčinná súvislosť medzi protiprávnym úkonom a škodou a zavinenie. Pre vznik zodpovednosti za škodu je nevyhnuté kumulatívne splnenie všetkých vyššie uvedených 4 predpokladov. Pri neexistencii čo len jedného z nich zodpovednosť za škodu nie je daná.

Z rozhodovacej činnosti súdu mu je známe, že navrhovateľ potom ako sú mu zamietané návrhy, v ktorým sa domáha zaplata nia zmluvnej pokuty, z dôvodu, že predmetné ustanovenie (o dojednanej zmluvnej pokute) bolo vyhlásené za neprípustné pre jeho neprijateľnosť, vzhľadom na rozhodnutie KS v Prešove sp. zn. 6Co/91/2011 je tu daná podľa § 53a Občianskeho zákonníka povinnosť žalobcu zdržať sa ďalšieho uplatňovania nárokov na zaplata nenie týchto zmluvných pokút, je daná viazanosť ostatných súdov vyhlásením zmluvnej pokuty za neprijateľnú, už nepožaduje zaplata nenie zmluvnej pokuty ale domáha sa ako aj v tomto konaní náhrady škody vo výške rovnajúcej sa rozdielu medzi predajnou cenou odpredaného mobilného telefónu a jeho akciovou cenou, t.j. 531,10 €. Navrhovateľ poukazuje na Čl. 3. bod 3.7 Dodatku k Zmluve o pripojení podľa ktorého - Účastník vyhlasuje, že si je vedomý, že MT je mu predávaný za cenu uvedenú v čl. 1 bode 1.3 Dodatku, ktorej výška sa rovná rozdielu medzi spotrebiteľskou (trhovou) cenou MT a v zmysle tohto Dodatku poskytnutou zľavou zo spotrebiteľskej ceny, len z toho dôvodu, že sa účastník zaviazal užívať služby poskytované mu prostredníctvom SIM karty v zmysle ustanovení tohto Dodatku po dobu dohodnutú v tomto Dodatku, pričom nedodržanie tohto záväzku (konkrétne záväzkov uvedených v článku 2 v bode 2.2, 2.3 alebo 2.4) vzhľadom na výšku zľavy zo spotrebiteľskej ceny MT, ako aj prípadný obsah Prílohy č. 1 Dodatku, by spôsobilo, že Podniku vznikla škoda (minimálne v rozsahu zľavy zo spotrebiteľskej ceny MT).

Zo skutkového vymedzenia nároku navrhovateľa na náhradu škody vyplýva, že zaplata nenie škody sa domáha z dôvodu porušenia povinnosti odporcu zotrvať v zmluvnom vzťahu s ním po dobu minimálne 24 mesiacov. Takto skutkovo vymedzený nárok na náhradu škody je potrebné právne posudzovať podľa § 420 ods.1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého predpokladom vzniku tzv. všeobecnej občianskoprávnej zodpovednosti podľa § 420 OZ je protiprávny úkon, spôsobenie škody, príčinná súvislosť medzi protiprávnym úkonom a škodou, 4. zavinenie.

Vo veci nebolo zo strany navrhovateľa preukázané, že odporca v zmluvnom vzťahu nezotrval po dobu 24 mesiacov. Súd má za to, že spôsob ukončenia zmluvy o pripojení je uvedený v Článku 4 (Doba platnosti a ukončenie Zmluvy) Všeobecných podmienok poskytovania verejných elektronických komunikačných služieb (ďalej len VP), ktoré sú súčasťou zmluvy.

Podľa bodu 4.1 VP platnosť zmluvy zaniká a) dohodou zmluvných strán, b) odstúpením od zmluvy, c) výpoveďou zmluvy, d) smrťou alebo zánikom účastníka.

VP ďalej upravujú podrobnejšie zánik zmluvy z jednotlivých vyššie uvedených dôvodov.

Podľa Článku 2 VP (Zmluva o pripojení. Aktivácia Služieb) bodu 2.1 - spoločnosť Orange Slovensko poskytuje Služby na základe Zmluvy uzatvorenej v písomnej podobe.

Podľa Článku 2 bodu 2.6 VP - zmluva je uzatvorená dňom jej podpísania.

Podľa ustanovenia § 40 ods.2 Občianskeho zákonníka - písomne uzavretá dohoda sa môže zmeniť alebo zrušiť iba písomne.

V prejednávanej veci navrhovateľ písomné ukončenie písomne uzavretej zmluvy o pripojení nepreukázal a teda nebolo preukázané, že odporca svoj záväzok zotrvania v zmluvnom vzťahu 24 mesiacov nesplnil (na tom nič nemení, že vo faktúre je účtovaný poplatok za odpojenie, pretože odpojenie nie je uvedené medzi spôsobmi zániku zmluvy), čím nie je daný predpoklad protiprávneho úkonu.

Podľa ustanovenia § 442 ods.1 Občianskeho zákonníka sa uhrádza skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

Občiansky zákonník nedeľňuje pojem skutočnej škody a ušlého zisku. Škoda sa chápe ako ujma, ktorá nastala (prejavuje sa) v majetkovej sfére poškodeného a je objektívne vyjadriteľná všeobecným ekvivalentom, t.j. peniazmi, a je teda napravitel'ná poskytnutím majetkového plnenia, predovšetkým poskytnutím peňazí, ak nedochádza k naturálnej reštitúcii (porovnaj R 55/1971, s. 151).

Skutočnou škodou sa rozumie ujma spočívajúca v zmenšení majetkového stavu poškodeného a reprezentujúca majetkové hodnoty, ktoré bolo nutné vynaložiť, aby došlo k uvedenie veci do predchádzajúceho stavu (R 55/1971, s. 153).

To, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk), je ujmom spočívajúcou v tom, že u poškodeného nedôjde v dôsledku škodnej udalosti k rozmnoženiu majetkových hodnôt, aj keď sa to dalo očakávať s ohľadom na pravidelný beh vecí (R 55/1971, s. 152).

Podľa navrhovateľa mu vznikla škoda ako rozdiel medzi trhovou cenou MT a jeho akciovou cenou. Aj keby bol splnený zo strany odporcu predpoklad protiprávneho úkonu, k uvedenej škode (napriek deklarácii uvedenej v bode 3.7 Dodatku) by nedošlo. Podľa názoru súdu za škodu nemožno považovať to, že v rámci ofenzívnej obchodnej politiky navrhovateľa tento predáva MT za nižšiu ako skutočnú cenu. Rozdiel medzi skutočnou a akciovou cenou MT, tak nie je následkom (tvrdeného ale nepreukázaného) protiprávneho úkonu odporcu ale výsledkom ich zmluvného konsenzu. Tento zmluvný konsenzus nemôže byť zo strany navrhovateľa reparovaný prehodnotením jeho rozhodnutia, ak sa nesplnia jeho očakávania, ktoré do zmluvného vzťahu so odporcom vkladal. K protiprávnemu zmenšeniu majetku navrhovateľa tak nedošlo, pretože tento za MT obdržal dojednanú kúpnu cenu. S vyššie uvedeným záverom je spojené zároveň aj nesplnenie ďalšieho predpokladu pre vznik škody (kauzálny nexus), pretože aj v prípade preukázania zavineného nezotrvania odporcu v zmluvnom záväzku po určitú dobu, dôvodom tvrdeného zmenšenia majetku navrhovateľa (ako uplatnenej škody) by nebol tento protiprávny úkon, ale kúpna zmluva s odporcom s obdržaním dojednanej kúpnej ceny.

Na základe zisteného skutkového stavu a vyššie uvedených zákonných ustanovení rozhodol súd tak ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

Podľa ustanovenia § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, pričom súd vychádzal z rozhodnutia vo veci samej, navrhovateľovi bola priznaná suma 206,65 € spolu s úrokom z omeškania 33,29 € ku dňu rozhodnutia a teda jeho úspech vo veci je 77,8% a odporca mal úspech vo veci 22,2% a teda celkový úspech navrhovateľa je 55,6% (77,8-22,2), preto súd rozhodol tak, že priznal čiastočne úspešnému navrhovateľovi náhradu trov konania.

Súd priznal navrhovateľovi náhradu trov konania vo výške 55,6% zo zaplateného súdneho poplatku za návrh vo výške 16,50 €, t.j. vo výške 9,17 €. Z trov právneho zastúpenia za 2 úkony (prevzatie veci 25.3.2013 a podanie návrhu dňa 2.12.2013) po 23,24 € + 2x paušálna náhrada 7,81 €, spolu 62,1 €, ktorú súd zvýšil o 20% DPH, t.j. o 12,42 € spolu 74,52 € súd priznal 55,6%, t.j. 41,43 €. O trovách právneho zastúpenia súd rozhodol v zmysle ustanovení § 10 ods. 1, § 16 ods. 3 a § 18 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. Náhradu trov konania súd zaviazal odporcu zaplatiť v zmysle § 149 ods. 1 O.s.p. k rukám právneho zástupcu navrhovateľa.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia cestou tunajšieho súdu ku Krajskému súdu v Trnave, dvojmo.

Odvolanie musí obsahovať nasledovné náležitosti :

Z podania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis. Ďalej musí byť v odvolaní uvedené, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadou, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na výkon exekúcie podľa osobitného zákona (zák. č. 233/1995 Z.z.), ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.